

[Socialministeren.]

resultaterne ikke ogsaa faldt ind under § 7, Stk. 3, altsaa som værende ulovlige og derfor strafbare efter § 10. Maa jeg dertil sige, at i al Almindelighed vil man jo være tilbøjelig til at sige, at naar Offentliggørelse af noget, der er sandt, er strafbar, saa maa Offentliggørelse af noget, der er Løgn, eller hvis Sandhed man ikke ved noget om, ogsaa være strafbar. Dette vilde dog være en fuldkommen Underkendelse af dansk offentligt Liv, men alligevel i dette Tilfælde tror jeg man maa slutte saaledes, at naar der ikke maa komme noget ud om Resultatet, selv om det er rigtigt, maa man selvfølgelig heller ikke offentliggøre Forlydender, de være sig mere eller mindre urigtige. Men hvis man er i Tvivl om denne Fortolknings Holdbarhed — og over for den almindeligt anerkendte Pressefrihed vil der jo nok være mange, der er i Tvivl —, vil jeg ikke have noget imod, at man i videste Omfang gennem Ændringer i § 7 sikrer Opnaaelsen af det Formaal, som Bestemmelsen har.

Den ærede Ordfører for Retsforbundet holdt en lille Tale, som glædede mig, om Organisationernes Betydning. Det syntes næsten, som om den ærede Ordfører for Retsforbundet havde læst Bernsteins interessante Bog om Strejker; jeg er ikke helt sikker paa, om det var et Citat, han havde hentet et eller andet Sted fra, eller om han virkelig havde læst hele Bogen; men jeg er i øvrigt enig med ham i, at Bernsteins Grundbetragtning, der jo støttes af talrige Eksempler, er rigtig, at de stærke Organisationer i Virkeligheden er en større Garanti for Samfundsfreden end Mangel paa Organisation. Mangel paa Organisation fører til en Masse planløse, tilfældige og pludselige Strejker her og der, som Samfundet mindst af alt kan være interesseret i.

Endelig vender jeg mig med et Par Ord til den ærede kommunistiske Ordfører, der jo i Gaar talte helt menneskeligt. Denne ærede Ordfører angreb selvfølgelig Forslaget, og det første Angreb, han rettede mod det, gjaldt naturligvis særlig Skalaen i § 7. Det ærede Medlem sagde, at hvis blot 1 mindre end 25 pCt. har stemt og alle stemmer nej, altsaa hvis 24 pCt. har stemt nej alle som een, er Forslaget vedtaget, og det mente den ærede Ordfører var ganske uretfærdigt; man

burde efter hans Mening ikke regne med dem, der forholdt sig passive.

Jeg synes slet ikke, denne Betragtning er rigtig. Rent bortset fra, om det ærede Medlem vil anerkende, at der uden for Organisationerne findes et Samfund, som ogsaa har Krav paa, at det gaar til med en vis Fornuft ved Afstemninger i Organisationerne, rent bortset herfra vil jeg dog sige, at hvis virkelig ikke engang 25 pCt. af Arbejderne inden for et Fag interesserer sig for at deltage i en Afstemning, hvor det drejer sig om deres egen Skæbne, deres egne personlige Forhold, deres daglige Vilkaar, saa maa det øvrige Samfund være berettiget til at sige: saa tillægger vi ikke denne lille Procent nogen Betydning. Jeg tror derfor ikke, at Forslaget paa dette Punkt er urimeligt til nogen Side. Jeg tror omvendt heller ikke, at man vil kunne naa stort videre, end jeg er gaaet her, naar man dog maa anerkende Selvbestemmelsesretten som Grundlaget, og det bør man jo, hvor det drejer sig om noget saa vigtigt, som det er eller efter Omstændighederne kan være for Arbejderne at stemme for eller imod et Forligsmandsforslag.

Jeg kan derfor ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at dette Forslag bliver ikke betydeligt forandret i Udvalget. Det er ikke noget Ultimatum, der kan maaske ogsaa komme nye Ting ind, det ved jeg ikke, jeg er villig til at diskutere alt, hvad der er sagligt; men betydeligt forandret kan Forslaget ikke blive.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kom derefter ind paa § 8, som han mente i Virkeligheden udelukkede Strejker fremtidig, idet Forligsmanden ved en Sammenkædning, ved at sætte de Fag sammen, som det passede ham at sætte sammen, altid kunde sikre et Mæglingsforslags Vedtagelse. Det kan jeg nu ikke forstaa, han vil hævde. For det første vil det jo være sagligt urigtigt at operere paa den Maade, og det er heller ikke en Forligsmands Opgave, og for det andet vilde et eventuelt Forsøg paa i en given Situation at gaa den Vej vække en saadan Modvilje i Arbejderkredse, at de Afstemningsprocenter, der i øvrigt kræves, med største Lethed vilde fremkomme. Det tror jeg derfor man ganske kan se bort fra.

Den ærede Ordfører kom dernæst til det Resultat, at Arbejdsgivernes Krav om